

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506),

stwierdzam nieważność

§ 15. uchwały nr IX/63/2019 Rady Gminy Krośnice z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Brzostowo, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 241/10.

Uzasadnienie

Rada Gminy Krośnice, na sesji w dniu 18 czerwca 2019 r., podjęła uchwałę nr IX/63/2019 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Brzostowo, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 241/10.

Przedmiotowa uchwała wraz z dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do organu nadzoru w dniu 28 czerwca 2019 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie §15 uchwały z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, w związku z art. 29 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186), polegającym na istotnym naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, poprzez określenie zasad usytuowania obiektów tymczasowych i terminu usunięcia tych obiektów, przy braku podstaw prawnych do takiej regulacji.

Na wstępie podkreślić należy, że podstawy nieważności uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ustawodawca wskazał w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z jego treścią, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Przeprowadzona ocena zgodności z prawem niniejszej uchwały, tj. pod kątem art. 28 ust. 1 ustawy, pozwoliła stwierdzić, że Rada Gminy Krośnice, uchwalając przedmiotowy plan zagospodarowania przestrzennego, naruszyła w sposób istotny zasady sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów. Rada Gminy Krośnice, w §15 uchwały, wprowadziła ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenu oznaczonego symbolem UP/US. W §15 ust. 1 przyjęto:

- „1) dopuszcza się rozmieszczenie mobilnych systemów sanitarnych – przenośnych kabin, przyczep lub kontenerów sanitarnych wyposażonych w szczelne zbiorniki na nieczystości ciekłe;
- 2) dopuszcza się rozmieszczenie mobilnych punktów handlowych i gastronomicznych, takich jak stragany, wózki, kontenery, przyczepy;
- 3) rozmieszczenie obiektów, o których mowa w pkt 1 i 2 dopuszcza się wyłącznie w związku z organizacją publicznych wydarzeń, takich jak festyny, wydarzenia sportowe i kulturalne, przy czym: a) obiekty te mogą być rozmieszczane nie wcześniej niż 7 dni przed datą planowanego wydarzenia i muszą zostać usunięte 7 dni od dnia jego zakończenia; b) obiekty te należy

rozmieszczać na nawierzchniach utwardzonych lub na powierzchniach biologicznie czynnych – po uprzednim zabezpieczeniu zieleni przed zniszczeniem.”,

Dla pozostałych terenów wyznaczonych w planie nie zachodziła potrzeba określenia sposobów i terminów ich tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania (§15 ust. 2 uchwały).

Mając na uwadze treść art. 15 ust. 2 pkt 11 ustawy oraz regulacje uchwały należy stwierdzić, że Rada Gminy Krośnice, ustaliła w §15 uchwały zasady usytuowania obiektów tymczasowych i termin usunięcia tych obiektów, podczas gdy upoważniona była wyłącznie do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sposobów i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Pojęcie tymczasowego obiektu budowlanego zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 ustawy Prawo budowlane. Zgodnie ze wskazaną regulacją jest to obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/GI 1171/17 do powyższego katalogu zaliczyć należy również przyczepy: „W ocenie składu orzekającego przyczepa, zarejestrowana jako pojazd bez silnika w rozumieniu przepisów Prawa o ruchu drogowym, może być jednocześnie traktowana jako tymczasowy obiekt budowlany w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane”. Zasady wnoszenia tego rodzaju obiektów zostały wprost uregulowane w przepisach ustawy Prawo budowlane, między innymi w art. 29 ust. 1 pkt 12 ustawy, w którym wyraźnie wskazano, że termin rozbiórki lub przeniesienia obiektu w inne miejsce inwestor określa w zgłoszeniu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. W konsekwencji powyższego, termin usunięcia tymczasowego obiektu budowlanego nie może stanowić przedmiotu uregulowania uchwały Rady Gminy Krośnice, będącej aktem prawa miejscowego.

Odnosząc się z kolei do kwestii rozmieszczenia mobilnych systemów sanitarnych należy wskazać, że w przypadku przenośnych kabin nie podlegają one regulacji Prawa budowlanego. Nie można bowiem tego typu obiektu zakwalifikować jako obiektu małej architektury, nie jest to także inny obiekt budowlany, a zatem nie można w stosunku do niego stosować zapisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim odpowiadać powinny budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065), a szczególności zapisów §12 czy §36 tego rozporządzenia (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 17 sierpnia 2016 r., sygn. akt II SA/GI 382/16). W związku z czym na usytuowanie kabiny sanitarnej typu toi-toi nie ma obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, czy też dokonania stosownego zgłoszenia (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/GI 1172/17). Tym bardziej brak jest podstaw do wprowadzania ograniczeń dotyczących ich sytuowania, wskazujących termin ich postawienia i usunięcia oraz warunków ich rozmieszczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Niemniej jednak, należy mieć na uwadze, że w przypadku organizacji wydarzeń, takich jak festyny, wydarzenia sportowe i kulturalne, organizator ma obowiązek zapewnić zaplecze higieniczno-sanitarne, co wynika z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1870 ze zm.). W przypadku organizacji tego rodzaju imprez organizator, występując z wnioskiem o wydanie zezwolenia na organizację imprezy masowej, do wniosku dołącza, m.in. informacje o rozmieszczeniu sanitariatów. Jak wynika z powyższego stosowne postanowienia dotyczące rozmieszczenia tego rodzaju systemów zawierają przepisy odrębne. W związku z powyższym brak jest podstaw do nakładania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obowiązków na potencjalnych organizatorów, dotyczących terminów sytuowania tego rodzaju kabin oraz zasad ich rozmieszczania.

W ocenie organu nadzoru brak jest podstawy prawnej do ustanawiania w uchwałach dotyczących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego norm odnoszących się do powyższych kwestii. Żaden z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera wyraźnego upoważnienia ustawowego, które umożliwiłoby nakładanie tego rodzaju obowiązków na inne podmioty, a wobec jego braku należy uznać przytoczone zapisy za nieprawidłowe i jako takie niedopuszczalne.

W stanowieniu aktów prawa miejscowego organy samorządu terytorialnego związane są ramami stworzonymi przez ustawy. Akty powyższe są aktami o charakterze podstawowym, a zatem są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą zatem wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać kwestii

uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. W doktrynie występuje przekonanie, że prawo miejscowe ma charakter wyłącznie wykonawczy w stosunku do ustaw. W Konstytucji RP próżno bowiem szukać delegacji prawotwórczych dla organów samorządowych (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SA/Go 108/15).

W związku z powyższym konieczne jest stwierdzenie nieważności §15 uchwały nr IX/63/2019 Rady Gminy Krośnice z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Krośnice, w obrębie Brzostowo, w granicach działki o numerze ewidencyjnym 241/10.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Paweł Hreniak